

РЕШЕНИЕ

№ 4646

гр. София, 11.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 12.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11101** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156–161 от ДОПК.

Образувано е по жалба от „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. Д. Б., чрез процесуален представител адв. В., срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221520002963-091-001 от 28.01.2021 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията, и М. С. С. – ръководител на ревизията, в частта на установения резултат на допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 76 696,73 лв. и лихви за забава общо в размер на 11 036,04 лв., за данъчните периоди от м.01.2019г. до м. 12.2019г. и м. 02.2020 г., потвърден с Решение № 645/21.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като се сочи необоснованост и немотивираност на изводите на административния орган касателно твърдяната липса на реалност на доставките за процесните периоди, което противоречи на материалния закон. Жалбоподателят излага съображения, че дружеството не следва да търпи негативи от това, че доставчиците по спорните фактури, не са открити, не са събрани всички счетоводни документи от тях или не са извършвали надлежно осчетоводяване на доставките, както и че последващата реализация по доставките, която се установява, обосновава правото на приспадане на начисления ДДС. Искането до съда е за отмяна на РА, в оспорената част. Претендира разноски.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Ответникът, директорът на Дирекция “Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С., уведомен се представлява от юрк.Н., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възваграждение.

Софийска градска прокуратура, не депозира становище, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22221520002963-020-001 от 22.05.2020 г., връчена по електронен път на 09.06.2020 г., изменена със Заповед № Р-22221520002963-020-002 от 08.09.2020 г., с която е възложено извършването на ревизия на „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчни периоди от 01.01.2019 г. до 29.02.2020 г. Заповедите са издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С.. Срокът за извършване на ревизията е до 09.11.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221520002963-092-001 от 30.11.2020 г., връчен по електронен път на 06.01.2021 г. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, от ревизираното лице не е подадено писмено възражение.

Ревизията приключва с РА № Р-22221520002963-091-001 от 28.01.2021 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и М. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията, връчен на жалбоподателя по електронен път на 02.02.2021 г.

С цел събиране на доказателства са предприети от ревизиращите органи процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК, е неразделна част от издадения РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/ № Р-22221520002963-040-001 от 19.08.2020 г. От ревизираното лице не са представени изисканите документи и писмени обяснения и не е осигурен достъп за проверка на оригинални счетоводни и търговски документи. На основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК органите по приходите приемат, че доказателствата, които са изискани и не са представени не съществуват.

Установено е, че основаната дейност на жалбоподателят е производство на мебели за офиси и магазини и производство на канцеларски и търговски мебели, без столове, в т.ч. и свързани с това дейности. Дружеството – жалбоподател „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД е регистрирано по ЗДДС, считано от 21.08.2013 г., deregистрирано на 13.06.2014 г. и отново регистрирано на 22.10.2014 г. Няма декларирани собствени или наети търговски обекти и складови помещения.

Органите по приходите са констатирани, че ревизираното лице е издавало фактури, отразени в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС. Не са представени първични счетоводни документи, търговска документация или други документи, във връзка с което не е установен предметът на извършените доставки. Ревизиращите органи са отбелязали още, че не са събрани доказателства за извършени

от „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД доставки на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС. За отразените доставки в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС за ревизираните периоди и начисленият данък е установено, че е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС. През ревизираните данъчни периоди са издадени фактури с данъчна основа общо в размер на 405 034,93 лв. и ДДС общо в размер на 81 006,59 лв. През ревизираните периоди „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД е декларирано в дневниците за покупки доставки с право на пълен данъчен кредит с данъчна основа общо в размер на 383 484,94 лв. и ДДС общо в размер на 76 696,73 лв.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на част от доставчиците на ревизираното лице, както следва: „АСИЕМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ФУДС М“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „БУЛМАК-ЕИ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „АКВАПРО ЛОГИСТИК“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „АЛПИЦИ ТРАНС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „КОНТРАКШЪН КОНСУЛТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „М ТЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Резултатите от извършените насрещни проверки са обективирани в протоколи за извършени насрещни проверки /ПИНП/. При извършване на насрещните проверки са изготвени ИПДПОЗЛ, връчени по електронен път на „АСИЕМ“ ЕООД и „КОНТРАКШЪН КОНСУЛТ“ ЕООД и по реда на чл. 32 от ДОПК на „ФУДС М“ ЕООД, „БУЛМАК-ЕИ СТРОЙ“ ЕООД, „АКВАПРО ЛОГИСТИК“ ЕООД, „АЛПИЦИ ТРАНС“ ЕООД и „М ТЕЛ“ ЕООД. От дружествата не са представени изисканите документи.

При извършена проверка в информационната система на НАП е установено, че доставчиците на дружеството-жалбоподател, посочени по-горе, са с прекратена регистрация по ЗДДС при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС /данъчни нарушения/. Същите имат задължения към бюджета в големи размери. Към датата на издаване на фактурите на ревизираното лице са назначени по трудови правоотношения 8 лица в „АСИЕМ“ ЕООД и 3 лица в „КОНТРАКШЪН КОНСУЛТ“ ЕООД. Във „ФУДС М“ ЕООД, „АКВАПРО ЛОГИСТИК“ ЕООД, „АЛПИЦИ Т.“ и „М ТЕЛ“ ЕООД няма назначени лица по трудови правоотношения.

„АСИЕМ“ ЕООД, „ФУДС М“ ЕООД, „АКВАПРО ЛОГИСТИК“ ЕООД, „АЛПИЦИ ТРАНС“ ЕООД и „М ТЕЛ“ ЕООД не са отразили фактури, издадени на „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС за съответните данъчни периоди. „КОНТРАКШЪН КОНСУЛТ“ ЕООД е включило в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС фактурите, издадени на ревизираното лице.

Органите по приходите са обобщили, че от ревизираното лице и от доставчиците не са представени документи и доказателства, удостоверяващи извършване на процесните доставки. Липсват доказателства за предмета на доставките, данни за отразяване на получени стоки и услуги в счетоводството на ревизираното лице и използването на същите за извършване на последващи доставки. Посочено е, че съгласно чл. 37, ал. 4 от ДОПК в случай че лицето не представи изискани по реда на ал. 3 доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства.

Ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по фактури, отразени в дневниците за покупки и справки-декларации от гореописаните доставчици, както следва: - по фактура №0...0426 от 10.02.2020 г., издадена от „АСИЕМ“ ЕООД ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 272,00 лв.; - през м. 12.2019 г. ревизираното

лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 6 470,00 лв. по 4 фактури, издадени от „ФУДС М“ ЕООД; - през м. 11.2019 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 7 518,00 лв. по 6 фактури, издадени от „БУЛМАК-ЕИ СТРОЙ“ ЕООД; - през м. 09.2019 г. и м. 12.2019 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 3 286,40 лв. по 3 фактури, издадени от „АКВАПРО ЛОГИСТИК“ ЕООД; - през м. 06.2019 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1 720,00 лв. по 3 фактури, издадени от „АЛПИЦИ ТРАНС“ ЕООД; - през м. 04.2019 г. ревизираното лице е ползвало право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 3 676,00 лв. по 8 фактури, издадени от „М ТЕЛ“ ЕООД.

В хода на административното и съдебното производство, не са представени доказателства или данни за организирано и водено от ревизираното лице текущо счетоводно отчитане на стопанските операции в съответствие с изискванията на чл. 3, ал. 3 от Закона за счетоводството /ЗСч/.

Установено е от ревизиращите органи, „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД за ревизираните периоди е упражнило право на приспадане на данъчен кредит по фактури, които не са представени в хода на ревизията, в резултат на което не са изпълнени изискванията на разпоредбата на чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

В следствие на извършената ревизия и изложените изводи в същата, на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25, ал. 1-6 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 и т. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС на ревизираното лице е отказано право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 76 696,73 лв. по всички фактури, декларирани от „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД в дневниците за покупки и справки-декларации по ЗДДС. Фактурите са описани в приложение № 1, неразделна част от РД.

Видно от доказателствата по ревизионната преписка се установява, че от страна на проверените доставчици не са представени документи и доказателства за материална и технологична обезпеченост за извършване на доставките. Всички доставчици, с изключение на „КОНТРАКШЪН КОНСУЛТ“ ЕООД не са отразили в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС фактури с получател „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД, факт, който подкрепя изводите на органите по приходите, че ревизираното лице не е получило доставки на стоки и услуги.

РА е обжалван по административен ред. Следва да се обърне внимание на факта, че както в административното, така и в хода на съдебното оспорване на РА, жалбоподателят посочва, че оспорва РА в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит, в резултат на което са установени задължения в размер на 89 647,06 лв. В този смисъл, следва да се отбележи, че допълнително установените задължения с РА са общо в размер на 87 732,77 лв., в т.ч. ДДС за донасяне общо в размер на 76 696,73 лв. и лихви за забава общо в размер на 11 036,04 лв. В жалбата лицето е посочило задължение общо в размер на 89 647,06 лв., в т.ч. ДДС в размер на 78 611,02 лв. и лихви в размер на 11 036,04 лв. Разликата в размер на 1 914,29 лв. между установеното с процесния акт допълнително задължение и посочената от жалбоподателя сума е формирана от декларирани задължения по ЗДДС на дружеството, които не са внесени, както следва: м. 09.2019 г. – 478,97 лв.; м. 11.2019 г. – 1 395,43 лв.; м. 12.2019 г. – 173,34 лв. и за м. 02.2020 г. декларирани за възстановяване данък в размер на 133,45 лв.

С оглед горното, с решение № 645/21.04.2021г., решаващият орган е потвърдил

оспорения РА досежно непризнатото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 76 696,73 лв. по фактурите, издадени на жалбоподателя от доставчиците за ревизираните периоди, както следва: „МАТРАКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 128,78 лв.; „А.Н.Н.2“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 75,50 лв.; „А. ЛОГИСТИК ЕООД – 3 286,40 лв.; „АЛБАКО ИМПЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 12,12 лв.; „АЛПИЦИ ТРАНС“ ЕООД - 1 720,00 лв.; „АНГРО ТРЕЙД“ ООД, ЕИК[ЕИК] – 4 945,02 лв.; „АНОНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 22,60 лв.; „АСИЕМ“ ЕООД – 272,00 лв.; „БАЛКАН – ЮГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 361,84 лв.; „БАУМАКС БЪЛГАРИЯ“ ООД, ЕИК 13131350 – 185,07 лв.; „БЛЕК ПЪРЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 43,95 лв.; „БОРИКА“ АД, ЕИК[ЕИК] - 12,80 лв.; „БОШНАКОВ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 242,53 лв.; „БУЛЛЕС ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 66,67 лв.; „БУЛМАК-ЕИ СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 7 518,00 лв.; „БУЛСИЛВА“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 2,17 лв.; „ВАС ПРО ООД, ЕИК[ЕИК] - 291,55 лв.; „ВОРОШИЛОВ ПЛАСТ 06“ ЕООД, ЕИК 17567366- 818,84 лв. „ГОСПОДИНОВИ СТРОЙМАРКЕТ“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 238,77 лв. „ДАНА – БИСИ“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 198,52 лв.; „ДИ ЕМ МАКС“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 319,18 лв.; „Д. 09 ООД, ЕИК[ЕИК] - 173,33 лв.; „ДОВЕРИЕ БРИКО“ АД, ЕИК[ЕИК] - 13,54 лв.; „ЕВОКСИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 1 155,35 лв.; „ЕВРОТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 32,97 лв.; „ЕГЛО БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 295,35 лв.; „ЕЛЕКТРОСАУНД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 434,33 лв.; ЕТ „СВОБОДА КАТАНОВА“, ЕИК[ЕИК] - 61,14 лв.; „ЗОРА ММС“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 81,67 лв.; „ИАФ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 226,84 лв.; „ИВ-ЕЛ-2“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 347,11 лв.; „И. ООД“, ЕИК[ЕИК] - 17,14 лв.; „ИНТЕРИОР – И“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 493,54 лв.; „ИТТ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 38,34 лв.; „К ФЛООР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 578,12 лв.; „КАНТАБС“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 20,32 лв.; „КОНТРАКШЪН КОНСУЛТ“ ЕООД – 6 672,78 лв.; „КРИПС 4“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 15,69 лв.; „КРИПС 5“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 15,95 лв.; „ЛАМПБГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 62,27 лв.; „ЛЕКС ГРУП“ АД, ЕИК[ЕИК] – 1 008,68 лв.; „ЛОТОС ТРЕЙДИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 97,31 лв.; „Л-ПРО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 8,06 лв.; „М ТЕЛ“ ЕООД – 3 676,00 лв.; „МАКСИ ЕН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 3 160,98 лв.; „МАРКА 2000“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 5,30 лв.; „МВМ“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 299,52 лв.; „МД 3 БАЛША“ АД, ЕИК[ЕИК] - 47,07 лв.; „МЕДИКО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 80,00 лв.; „МИЛАНОВ И СИН“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 134,33 лв.; „НЕОН 10“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 8,00 лв.; „ОМОНИЯ С“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 54,33 лв.; „ПЕИНТ АУТО“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 22,29 лв.; „ПИКСИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 2 035,25 лв.; „ПРАКТИКЕР РИТЕЙЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 64,06 лв.; „РАМ МЕТАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] – 1 627,61 лв.; „РЕЛИКС ВИБРО“ АД, ЕИК[ЕИК] - 28,93 лв.; „РЕНТЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 22,98 лв.; „РОСИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 550,08 лв.; „САЛЕКС“ ООД, ЕИК[ЕИК] – 20 581,53 лв.; „САН МАРКО БГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 54,12 лв.; „СИМЕОН 73“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 33,90 лв.; „СТАДИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 87,70 лв.; „ТАШЕВ – ГАЛВИН“ ООД, ЕИК[ЕИК] – 2 421,53 лв.; „ТИМСТРОЙ“ ООД, ЕИК[ЕИК] – 1 434,24 лв.; „ТОПЛИВО“ АД, ЕИК[ЕИК] - 46,12 лв.; „ТОПЛИВО СОФИЯ“ ЕООД,[ЕИК]- 2,03 лв.; „ТРЕЙДНЕТ ВАРНА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 18,26 лв.; „ТРИУМФ 23“ КД, ЕИК[ЕИК] - 10,58 лв.; „ТУПЛЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 50,21 лв.; „УНИЦЕМ“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 268,49 лв.; „ФАКТОР ТРЕЙД“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] - 801,28 лв.; „ФАМОЗА 7“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 11,67 лв.; „ФУДС М“ ЕООД – 6 470,00 лв.; „ХАЛА ЕС“ ООД, ЕИК[ЕИК] - 16,35 лв.; „ХИМАТЕХ“ АД, ЕИК[ЕИК] - 18,13 лв.; „ЧЕЧОСАН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] - 29,62 лв.

В хода на съдебното производство са приети съдържащите се в административната

преписка доказателства.

Изготвена е ССЕ, неоспорена от страните, която съдът кредитира изцяло за установяване наличието на съпроводителни документи по процесните доставки, отразяването им в дневник покупки при жалбоподателя, плащане по същите, вкл. и осчетоводяването им в счетоводството на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Обжалваният ревизионен акт, в частта му, с която е потвърден при условията на чл. 156, ал. 6 от ДОПК от решаващия орган е издаден от орган по приходите, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК (Изм. - ДВ, бр. 82 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията.

Процесният РА № Р-22221520002963-091-001 от 28.01.2021г. е издаден от компетентни органи- възложилите ревизията Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С., оправомощен със Заповед № РД-01-818 от 10.05.2019г. И.Д. Директор на ТД на НАП- С. и М. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Спазена е предписаната от чл.120, ал.1, пр.1 ДОПК писмена форма по образца по чл.120, ал.3 ДОПК с реквизитите по чл.120, ал.1, пр.2, т.1–8 ДОПК, в т. ч. мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС с акцесорните им лихви по чл.175, ал.1 ДОПК и чл.1 ЗЛДТДПДВ и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите по данъчни периоди и в рекапитулация. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу констатациите, отразени в РД.

Съдът намира, че при издаването на ревизионния акт не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необосновааност на обжалвания ревизионен акт.

Установено е в хода на ревизията, че основната дейност на задълженото лице през ревизирания период е производство на мебели за офиси и магазини, както и производство на канцеларски и търговски мебели без столове.

Предмет на оспорване пред настоящата инстанция са установените допълнителни задължения по ЗДДС общо в размер на 76 696, 73 лв. и лихви за забава в размер на 11 036, 04 лв.

Настоящата инстанция намира оспорения РА в обжалваната му част за мотивиран. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК ревизионния доклад се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него. Съгласно същата разпоредба органите по приходите са длъжни да обсъдят направените срещу ревизионния доклад възражения и представените доказателства. В случая РД съдържа

подробни мотиви, срещу същия не е подадено възражение и следователно не е налице каквото и да било процесуално нарушение, водещо до отмяна на РА.

Основния спорен въпрос по делото е извършени ли са реални доставки от процесните доставчици, посочени в РА за процесните периоди, а именно извършени ли са от тези доставчиците .

Съгласно чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност /Директива 2006/112/ЕО/ от съществено значение за възникване на право на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и доставката да е осъществена. Цитираните разпоредби са транспонирани в националното законодателство. С чл. 68, ал. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС законът въвежда изисквания за упражняване на правото на данъчен кредит, като основният правопораждащият факт е изпълнението на облагаема доставка, съответно възникване на данъчно събитие. Правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с наличието на реално извършена доставка, по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата следва, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка следва да се посочи, че в множество свои решения Съдът на Европейския съюз /СЕС/ по тълкуване на относимите разпоредби на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. /например т. 32 на Решение 06.12.2012 г. по дело С-285/2011 г., Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 г., Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02 и др./ съдът изрично посочва, че за да се признае право на данъчен кредит, е необходимо първо да се провери дали доставките са осъществени в съответствие с правилата за доказване по националното право.

Притежаването на фактури за доставки и включването им в справки, обвързано с наличието на реално извършена доставка, по смисъла на чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки и услуги по облагаема доставка. От съдържанието на разпоредбата следва, че стоките и услугите трябва да са фактически получени, за да може тази сума на данъка да бъде приспадната. В тази връзка следва да се посочи, че в множество свои решения Съдът на Европейския съюз /СЕС/ по тълкуване на относимите разпоредби на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28.11.2006 г. /например т. 32 на Решение 06.12.2012 г. по дело С-285/2011 г., Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11 г., Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02 и др./ съдът изрично посочва, че за да се признае право на данъчен кредит, е необходимо първо да се провери дали доставките са осъществени в съответствие с правилата за доказване по

националното право.

Притежаването на фактури за доставки и включването им в справки съобразение, че липсва действително извършена облагаема сделка“.

В този смисъл е и практиката на СЕС. В тази връзка в т. 13 от Решение по дело С-342/87 Г. Н., СЕС е приел, че упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит, не включва данъка, който се дължи само защото е вписан във фактура; упражняването на това право се ограничава само до действително дължимите данъци, т. е. тези, отговарящи на облагаема сделка или платени, доколкото са дължими. В т. 17 от същото решение се сочи, че „ако всеки фактуриран данък можеше да се приспада, дори когато не отговаря на действително дължим данък, то данъчната измама би била по-лесна“. Аналогични изводи се съдържат и в решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02. Съгласно съдебната практика на СЕС понятието „доставка“ обхваща всяко прехвърляне на материално имущество от едната страна, която оправомощава другата страна да разполага с него като собственик на собствеността /т. 39 от Решение от 12.01.2006 г. по обединени дела С-354/03, С-355/03 и С-484/03/. Затова е необходимо да се установи дали за конкретното приспадане е налице доставка - получаване на стоките или услугите. Следователно, данъчните органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че това право е упражнено въз основа на документ /фактура/ с цел изкуствено създаване на условия за правото на приспадане на данъчен кредит. Изкуственото създаване на условия за получаване на изгода, каквато в случая представлява правото на приспадане на данъчен кредит се определя като злоупотреба /т. 74 и т. 75 от Решение от 21.02.2006 по дело С-255/02/.

В случая, в хода на настоящото ревизионно производство органите по приходите са предприели описаните процесуални действия, като в хода на ревизията са изискани относими доказателства и от двете страни по доставките. По делото не се оспорват фактите, установени от ревизиращия екип, въз основа на извършени насрещни проверки, проверки от масивите на НАП, изпратени искания за предоставяне на документи, по отношение на доставчиците на дружеството. Жалбоподателят изразява становище, че не следва да носи отговорност за предходните си доставчици. В съдебното оспорване са представени за пръв път по опис допълнителни доказателства /По опис 1 бр. класьор/, представляващи: 1. Граждански договор между „Асием“ ЕООД и ФЛ А. Т.; Граждански договор между „Булмак Ей Строй“ ЕООД и Б. И.; Граждански договори между „Контракшън Консулт“ ЕООД и ФЛ: Ж. Ж. и Н. Я.; Граждански договори между „М Тел“ ЕООД и ФЛ: М. Д. и К. Д.; Договор за СМР от 06.01.2020г. между „Ностер Билд“ ЕООД и „АСИЕМ“ ЕООД; ведно с приемо-предавателни протоколи към договора; писмени обяснения; договор за наем на МПС и талон на МПС, както и съпровождащи договорите, заверени преписи от фактури за извършени плащания към сочените по договорите доставчици. Съдът е приел представените по опис доказателства, в заверен

препис от жалбоподателя, но същия не ги кредитира по делото, по следните съображения: Гражданските договори, както с ФЛ, така и за извършване на дейности с ЮЛ /за СМР/, представени в хода на съдебното производство, поради липсата на други официални доказателства, удостоверяващи регистрацията на тези договори, валидното заплащане на данъци и осигуровки, както и наличието на валидни декларации за удостоверени и заплатени по надлежния ред данъци от ФЛ, по ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, които представляват официални доказателства за валидността на представените частни писмени документи, разколебават тяхната доказателствена стойност, поради възможността, да бъдат създадени и антидатиращи за целите на процеса. По своето съдържание, те са еднотипни, бланкови, без възможност да се извърши идентификация на вида доставка-на услуга или стока, по смисъла на ЗДДС, както и по конкретен предмет по СМР. Затова и с оглед доказателствената тежест, която носи жалбоподателя, съдът не ги кредитира по делото, поради което не следва да ги обсъжда в изводите си по същество на спора.

Не са представени доказателства, във връзка с установяването на последващи доставки, по отношение на спорните в производството доставки на стоки и услуги.

В случая, ревизиращите органи са отказали правото на приспадане на данъчен кредит, по отношение на процесните фактури и доставчици, подробно описани във фактическата част на РА, РД и настоящото решение, като са обосנוвали отказа си с неизпълнение на кумулативните изисквания на чл. 68, ал. 1, т.1 от ЗДДС и чл. 69, ал. 1, т.1 от ЗДДС, във връзка с чл. 25 и чл. 6 и чл.9 от ЗДДС, поради липсата на достатъчно данни и доказателства, от които да се направи обоснован извод за наличие на реални доставки.

Съгласно чл.68 и чл.69 ЗДДС предпоставките за приспадане на данъчен кредит са следните: да е извършена реална доставка от регистриран по ЗДДС доставчик; тази реална доставка да е облагаема; предметът на доставката да е използван за последващи доставки, за целите и в рамките на извършваната от регистрираното лице икономическа дейност; тези последващи доставки да са също облагаеми. Тези предпоставки са кумулативни.

От доказателствата по делото, при техния съвкупен анализ, не може да се направи категоричен извод за реални доставки по процесните фактури, по които е отказано признаване правото на данъчен кредит, доколкото по делото е безспорно установено, само наличието на процесните фактури, отразени в дневниците по ЗДДС, без да са налице доказателства за тяхното надлежно осчетоводаване, както при жалбоподателя, така и при доставчиците. По смисъла на чл. 6, ал. 1 и от ЗДДС, доставка на стока е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката. Съгласно чл. 9 от ЗДДС Доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Данъчното събитие -чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, е доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задължени по този закон лица, вътреобщностното придобиване, както и вносът

на стоки по чл. 16. Данъчното събитие възниква на датата, на която е прехвърлено правото на собственост върху стоката или друго вещно право, както и всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик, или на датата, на която услугата е извършена, т.е. за целите на данъчното облагане по ЗДДС от доставчика и от ревизираното лице, следва да са представени конкретни доказателства, че стоката е доставена, съответно услугата е извършена.

Въпреки наличието на данъчни документи, които формално съдържат изискванията се от закона реквизити по чл. 114 от ЗДДС, в хода на ревизионното и съдебното производство не са представени доказателства, които да установяват доставките, а именно: липсват други първични счетоводни документи, оферти, поръчки, приемо-предавателни протоколи, документи удостоверяващи канкретно извършване на плащане по фактурите. Не е установено надлежно отразяване в Дневниците за продажби и Справки-декларации по ЗДДС, отразяването на процесните фактури, от доставчиците. Следва да се отбележи, че тези данни не се дължат само на невъзможността да бъде извършена проверка на конкретни доставчици и непредставянето на доказателства от тяхна страна, доколкото при режима на ДДС, справки-декларации и дневници за продажби, по отношение на част от последните, не са установени и информационния масив на НАП. Същите, същевременно са и дерегистрирани по ЗДДС, при това по инициатива на приходната администрация, въз основа на констатирани нередности.

Наличието на доставка винаги е факт от обективната действителност, който има конкретни времеви и пространствени параметри. Проявлението му следва да се установи и докаже от страната, която се позовава на него и съответно ползва произтичащите от това благоприятни правни последици, в случая право на приспадане на данъчен кредит, поради което и съдът прави извод, че ревиизращите органи, обосновано и мотивирано, след преценката и анализа на всички относими данни и доказателства в ревизионното производство, са стигнали до извода за липсата на реалност на доставките по спорните фактури. Законодателят не свързва упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит единствено с притежаването на данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115 от ЗДДС, какъвто всъщност е настоящият случай. Правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав, правните последици по който могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Първият и основен елемент на този състав е наличието на доставка, която се преценява с оглед на всички други доказателства, свързани с нея. Правото на данъчен кредит по получени доставки не може да бъде признато, ако не са налице предпоставките за това, и по-специално, ако фактурите, по които това право е претендирано, не отразяват действително осъществени доставки, при това именно от посочения в тях доставчик, независимо дори и при наличието на фактурирани от жалбоподателя последващи доставки. В този смисъл, констатираните от ревизиращите органи

факти, свързани с липсата на кадровата и материална обезпеченост на доставчиците, да извършат конкретните доставки, е факт, който попада в обхвата на проверката и липсата му, съпроводена с липса на данни и доказателства, за извършване на доставките, обосновава правилен извод за липсата на реална възможност за изпълнение на доставката, а от тук и аргументира липсата на доставка. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да са налице фактически извършени стопански операции, няма основание за ползване право на данъчен кредит, предвид разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, ал. 1 и чл. 9 от същия закон.

В обобщение на гореизложените следва да се посочи, че представените фактури сами по себе си не са доказателство за настъпване на данъчно събитие, нямат прехвърлително действие. Не е достатъчно само наличие на издаден данъчен документ /фактура/ и съответните и отразявания в счетоводството на доставчика и на получателя, а следва да е установено, че стопанската операция е действително осъществена, съобразно принципите на чл. 4, ал. 1, т. 5 от Закона за счетоводството /ЗСч./. Указаният принцип изисква сделките и събитията да се отразяват счетоводно съобразно тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност, а не формално според правната им форма. В този смисъл е и практиката на СЕС, съгласно която, не се допуска възстановяването и приспадането на ДК, ако не е установена реалността на всяка фактурирана доставка, само въз основа на фактури и надлежното им осчетоводяване от РЛ, които не се подкрепят от други валидни документи и доказателства./ в този смисъл:Решение по дело С-342/; дело С-152/02; обединени дела С-354/03, С- 355/03 и С-484/03/.

Горното се подкрепя и от изводите на вещото лице, по изслушаната в с.з. на 12.06.2023г. заключение по ССЕ, неоспорено от страните, което съдът кредитира изцяло като компетентно и професионално изготвено. Видно от заключението, става ясно, че представените фактури издадени от “НОСТЕР БИЛД“ ЕООД , ЕИК:[ЕИК] са правилно съставени и са основния документ за доказване доставката стоки на територията на страната, като ДДС е правилно начислен. Приложени са касови бонове за заплащане на сделките с по малки стойности : за доставка на винт, свредло , дюбел, панта , подложка, рафтоносач, магнитен шнапер и др. транспорт за монтаж на кухненско оборудване , каквато е основната дейност на дружеството . Плащанията по банкови сметки се извършват обикновено, за по големи стойности \ хиляди лева \ на сделките , за което са приложени банкови извлечения U. Credit B.. Приложен е и Договор за СМР от 06.01.2020г . между “Ностер билд” ЕООД и “АСИЕМ “ ЕООД придружен с приемно предавателен протокол. За товаро-разтоварителните дейности по различните обекти са представени граждански договори .Не са представени обаче необходими съпътстващи документи, като: оферти, договори, протоколи, търговска кореспонденция и др .,които да потвърдят и установят реалността на процесните сделки. Установено е още, че процесните фактури са отразени единствено в

представените дневници за покупки и дневниците за продажби на “Ностер билд” ЕООД за месеците декември 2019г., ноември 2019г., октомври 2019г , септември 2019г, август 2019г, юли 2019 г., като за останалите ревизирани периоди от 01.01.2019г. до 29.02.2020г. , за които са представени фактури от жалбоподателя “НОСТЕР БИЛД“ ЕООД не са приложени дневници за покупки и дневници за продажби. Не са представени хронологии от счетоводните сметки ,отразили счетоводните записвания в счетоводството на дружеството. Няма документи доказващи осчетоводяването на стоките и парични потоци от извършваната дейност на фирмата. Вещото лице е констатирало, че в почти всички представени фактури, предмет на настоящето дело липсват подписи на получател и съставил проверяваните фактури.

При съвкупната преценка на доказателствата, събрани както в хода на ревизионното производство, така и пред съда, съдът намира, че липсват действително осъществени доставки по фактурите, за които е ползван данъчен кредит, за процесните доставчици, предвид установената липса на първични счетоводни документи, обективиращи доставките, липсата на доказателства за последващи доставки, в обхвата на икономическата дейност на ревизираното лице, както и липсата на технически и организационни ресурси у изпълнителите за осъществяване на доставката. Ето защо съдът намира, че не може да бъде безспорно установено, че тези дружества са действителните доставчици на стоките и услугите. Макар и в конкретния случай, да не се позовават на данъчна измама, данъчните органи, имат правото да считат наличието на фактури, съдържанието на които не се подкрепя от други обективни доказателства, за част от данъчна измама и в този случай да отказват право на приспадане на ДДС, доколкото жалбоподателят би следвало да знае с оглед предмета си на дейност, кои са доставчиците му и дали могат да изпълнят чрез материална, техническа и кадрова обезпеченост доставките. (В този смисъл Решение на Съда на ЕС от 19 декември 2000 г. по дело S. & C. и S., C-454/98, точка 62 и Определение от 3 март 2004 г. по дело T. S., C-395/02, точка 30). Този извод не се променя от обстоятелството, че впоследствие жалбоподателят е фактурирал към възложителите услуги от същия вид и количество и на близка стойност, за действителното извършване на които спор от страна на органите по приходите не е повдиган. Правото на данъчен кредит по получени доставки не може да бъде признато, ако не са налице предпоставките за това, и по-специално, ако фактурите, по които това право е претендирано, не отразяват действително осъществени доставки, при това именно от посочения в тях доставчик, независимо от наличието на фактурирани от жалбоподателя доставки. Непосочването и недоказването по безспорен начин на съществени елементи от претендираните доставки води до обосноваването предположение, че такива не са извършени и то именно от дружествата, издали фактурите. При това положение, след като не може да бъде направен обосноваван извод, че фактурите, за които е ползван данъчен кредит, са издадени във връзка с действителна доставка на отразените в тях

стоки и услуги, правилен е извода за липса на реалност на доставките, доколкото не е безспорно установено, че документират действителни стопански операции, извършени изобщо или точно от издателите. Липсва доказано данъчно събитие по чл. 25, ал. 1 и 2 от ЗДДС, както и предпоставките по чл. 68, ал. 1, т. 1, във вр. чл.69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, поради което данъкът не е станал изискуем и не е възникнало задължение за начисляването му, и съответно отказът на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС да бъде признато право на данъчен кредит за жалбоподателя, за процесния период, за неправомерно начисления данък, е основателен и законосъобразен, поради което жалбата следва да се отхвърли.

Следователно правилно и законосъобразно на жалбоподателя е отказано правото на приспадане на данъчен кредит, за процесните фактури и Ревизионен акт, в оспорената му част, е издаден в съответствие и при правилното приложение на процесуалния и материален закон.

С оглед гореизложеното съдът намира, че РА с който по отношение на жалбоподателя са установените допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 76 696,73 лв. и лихви за забава общо в размер на 11 036,04 лв., за данъчните периоди от м.01.2019г. до м. 12.2019г. и м. 02.2020 г., е правилен и законосъобразен.

Предвид заявеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и с оглед изхода на делото, същото се явява основателно, поради което и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК във вр. с чл. 8, ал. 1, вр. чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 7 668,62 лв. (седем хиляди шестотин шестдесет и осем лева и 62 ст.), представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 7 – ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. Д. Б., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221520002963-091-001 от 28.01.2021 г., издаден от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията, и М. С. С. – ръководител на ревизията, в частта на установения резултат на допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 76 696,73 лв. и лихви за забава общо в размер на 11 036,04 лв., за данъчните периоди от м.01.2019г. до м. 12.2019г. и м. 02.2020 г. , потвърден в оспорената част с Решение № 645/21.04.2021г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно–осигурителна практика” С. /ДОДОП/ при ЦУ на НАП,

като неоснователна.

ОСЪЖДА „НОСТЕР БИЛД“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при ЦУ на НАП сумата в размер на 7 668,62 лв. (седем хиляди шестотин шестдесет и осем лева и 62 ст.)за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: